

יהי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

אומרים לו שאכן "שינה בשבת תענוג",
אבל משיח יכול לבוא 'מיד', ובמילא
- עליו להתחיל להתכונן לזה מיד

ראה עמוד 5

ערב שבת קודש פ' חוקת, ה' תמוז
הי' תהא שנת אראנו סגולות

שםח

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח
מהרה יגלה אכי"ר

לעילוי נשמת

הו"ח וכו' ר' מנחם מענדל הלוי
ב"ר לייב יואל הלוי ע"ה קאטש
נפטר ביום י"ב אייר ה'תשנ"ז

וזוגתו מרת רחל בת ר' מרדכי ע"ה
למלאות שנה לפטירתה
- בש"ק פ' חוקת, ט' תמוז ה'תשס"א
ת. נ. צ. ב. ה.

*

נדפס ע"י בנם

הרה"ת ר' ברוך שמעון הלוי וזוגתו מרת פנינה
ומשפחתם שיחיו קאטש

בחסות:

'קרן המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

ב"ה

וישראל עושה חיל

לקראת חג הגאולה י"ב-י"ג תמוז הבאנו צילום נדיר (מוקטן) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על נוסח המברק שנשלח לכל אנ"ש שי לקראת חג הגאולה י"ב - י"ג תמוז ה'תשמ"ח (נדפס בלקו"ש חל"ג ע' 294)

*למה העבית שהלא ט"ו וזמורה ללא
שלא-אניש שלי לקראת חג הגאולה
י"ב-י"ג תמוז ה'תשמ"ח*

לכל המשתתפים ולכל המשתתפות בהתועדויות דחג הגאולה ולכל אחבי - שליט"א

שלום וברכה

חג הגאולה והתועדויות פעילות ומשפיעות על כל אחבי, במתאים לשנת הקהל את האנשים והנשים והטף,

ובפרט אשר כדברי בעל הגאולה במכתבו המפורסם לא אותו בלבד גאל הקביה כי אם גם את כל כר.

וביתר שאת במעשה שהוא העיקר באגרה ומצוה, מתחיל בהמבצעים דא"הכת ישאל חינוך וגוריה תפלגן מזוהה צדקה בית מלא ספרים נשיק כשרות טהרת המשטחה

ותקיים מיד תפלתנו: השם אלקים צבאות השובנו האר-פניך-הנושעה
כגאולה הכללית האמתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

/מקום החתימה/

להלן פענוח הכתי"ק (בא בהדגשה):

ימי הגאולה שנת תשמח והקהל

לכל המשתתפים ולכל המשתתפות בהתועדויות דחג הגאולה ולכל אחבי - שליט"א שלום וברכה!

חג הגאולה והתועדויות פעילות ומשפיעות על כל אחבי, ועד לאופן של הקהל את האנשים והנשים והטף,

המשך בסוף ע' 14

3 דבר מלכות

לא ללכת לישון, משיח מגיע! / משיחת ש"פ בלק ה'תשמ"א

6 זמן הגאולה

רק בקבלת עול אפשר "לתפוס" את הנשיא / פרשת השבוע באור הגאולה

9 המעשה הוא העיקר

הכנות מתאימות לי"ב י"ג תמוז / הוראות למעשה בפועל

10 וילחום מלחמות ה' - וינצח

רואים בפועל לאן מובילה הגישה של ויתור לערבים / שיחה בענין שלימות הארץ

12 אג"ק - פרסום ראשון

ב' אגרות קודש מכ"ק אד"ש מה"מ מתאריכים הסמוכים לשבת זו

13 יומן תש"מ - פרסום ראשון

פרק ל"ט מתוך יומן תש"מ / מיום ש"ק פ' חוקת - עד יום ועש"ק פ' בלק

15 כתי"ק - פרסום ראשון

מהגהת כ"ק אד"ש מה"מ על המברק שנשלח לאנ"ש לקראת י"ב-י"ג תמוז ה'תשמ"ח

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ

יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תורת"ל המרכזית, "בית משיח" 770

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טלפון: (718) 778-6670

סניף ארץ הקודש: שביל האמונה 9/1 קרית-שמואל, חיפה. 26385 • טלפקס: (04) 873-0823

דואר אלקטרוני: yeh_@netvision.net.il • אינטרנט: http://www.moshiach.net/blind

לא ללכת לישון, משיח מגיע!

אל לו לחשוב, דמכיון שמשיח לא יכול לבוא בשבת ויש לו זמן עד מוצאי שבת לאחרי הבדלה, במילא בינתיים ילך לישון, שהרי "שינה בשבת תענוג" ... • אומרים לו שאכן "שינה בשבת תענוג", אבל משיח יכול לבוא "מיד", ובמילא – עליו להתחיל להתכונן לזה מיד, החל מפעולה כבר בשבת, ובפרט כשעומדים בשבת המסיימת את השבוע דג' תמוז, והשבת שמברכת את י"ב-י"ג תמוז • משיחת ש"פ בלק ה'תשמ"א – בלתי מוגה

תרגום הפשי ללשון הקודש – בעריכת מערכת "יהי המלך"*

צריכים רק לוודא שהתענוג שישנו למעלה מעבודת הגלות לא יעכב את הגאולה, וכביאור נשיא דורנו בעל המאסר והגאולה³ על הפסוק⁴ "ברוך שומר הבטחתו לישראל ברוך הוא שהקב"ה חישוב את הקץ", שמגיע להקב"ה ברכה ע"כ שהתענוג והנח"ד שיש לו מעבודת הגלות לא עיכבו את הקץ בזמנו.

וכעת גם ישנם כבר כל ההעלמות וההסתרים, וכל הענינים שעברו משך השנים האחרונות, גם בשנה שעברה, אשר בשבת אין צורך להזכיר זאת, אפילו לא במחשבה וכ"ש לא בדיבור, כי שבת "אין עצב בה"⁵, וצריכים לדבר רק על ענינים של שמחה.

ובפרט שכבר ה' הענין דהפצת המעינות שעי"ז "אתי מר"⁶,

א. בנוגע לאריכות הגלות, הביאור היחידי שישנו על-כך הוא – כי הקב"ה רוצה שיהודים יעשו תשובה נעלית יותר, ועי"ז יגיעו לעילוי נעלה יותר מלפנ"ז.

אמנם, כשהיו בני ישראל בגלות הראשונה – גלות מצרים, אמרו "ולואי שנצא בעצמנו"¹, היינו, שמוותרים על הרכוש גדול² העיקר לצאת מיד מהגלות.

ועד"ז ישנה הטענה בגלות הנוכחית, שצריכים לותר על התשובה הנעלית, העיקר לצאת מהגלות מיד!

אבל אז (במצרים) הקב"ה סירב ואמר שהיציאה צריכה להיות דוקא עם "רכוש", ו"רכוש גדול", משא"כ עכשיו כולם מודים שכבר ישנו ה"רכוש גדול", הן אצל הקב"ה והן אצל בני ישראל – וא"כ בודאי שצריך להיות ה"נגאלין מיד".

(* מובאת בזה בעריכה מחודשת עם מ"מ נוספים בשו"ג. המו"ל.

1) ברכות ט, ריש ע"ב.
2) בראשית טו, יד.
3) רד"ה כי בחפזון תש"ח (סה"מ תש"ח ע' 151).

4) הגדה של פסח (הוצאת קה"ת) ע' יט.
5) ראה תוד"ה מ"ד – מו"ק כג, ב. וראה לקו"ש ח"ד ע' 1020 הע' 31. וש"נ.
6) אגה"ק הידועה דהבעש"ט – נדפסה (גם) בכש"ט (הוצאת קה"ת) בתחלתו.

ה"מילתא דחסידותא" בהני"ל, וכן את שייכות תחלת הפרק לסופו (בן מאה כו'), והקשר למאה שנות בעל הגאולה בתחלתם ובסיומם. כהני"ל באופן המובן לילדי ישראל ולהסברים בכינוסים.

שיחה ה' – הביאור בפרש"י, בלקוטי לוי"צ ובפרקי אבות.
שיחה ו' – המשך הביאור בפרקי אבות.

י"ג א' ת' האנ: אחרי תפלת ערבית יצא כ"ק אד"ש לקידוש לבנה, ובעת אמירת "ברוך עושך" כו' דילג כ"ק אד"ש ד' פעמים.

א' סיפר שכ"ק אד"ש מתעניין בכל יום (מימים אלו) ע"ד הפעולות עם הילדים, כן אמר כ"ק אד"ש שדיבוריו נגד תכנון המשפחה מיועדים גם לאנשים.

י"ג א' י"ג האנ: בשעה 9:30 בלילה לערך נכנס כ"ק אד"ש להתוועדות דיי"ב-י"ג תמוז, ודיבר ז' שיחות (נדפסו בשיחוי"ק תש"מ ח"ג ע' 536 ואילך) וכן ישנו סרט הקלטה מהתוועדות זו).

אחר שיחה ה' צוה כ"ק אד"ש לנגן ואמר מאמר "די"ה גפן ממצרים תסיע וגו'".

לקראת סיום ההתוועדות הורה כ"ק אד"ש לנגן "לכתחילה אריבער", ניגון הכנה, ניגון אדה"ז, "ניע זשוריצ'י כלאפצ'י". אח"כ דיבר שיחה קצרה בענין שנת המאה ו"מאה ברכות", ובסיומה אמר שכדי לקשר זאת עם דבר גשמי אזי כל מי שרוצה לערוך התוועדות בחזרתו למקומו יגש ויקבל בקבוק "יין שרף". כו"כ נגשו ושאל כ"ק אד"ש לכל אחד מהיכן הוא. לאחד מ"משמר הגבול" אמר: שישמור גם מן המזיקין בעניני יהדות. לכתב "קול ישראל" באה"ק אמר: תשדר גם את זה. כשנתן להר' יאלעס בקבוק נעמד כ"ק אד"ש מלא קומתו. אח"כ החל כ"ק אד"ש לנגן ניגון הקפות לאביו הרלו"צ ז"ל, הזכיר ע"ד אמירת ברכה אחרונה וטרם צאתו החל לנגן "כי בשמחה".

המשך מעמוד 15:

ובפרט אשר כדברי בעל הגאולה במכתבו המפורסם לא אותו בלבד גאל הקב"ה כי אם גם את כל כו'.

וביתר שאת במעשה שהוא העיקר, מתחיל בהמבצעים הכללים וכל פרטיהם.

ותקויים מיד תפלתנו: ולציון יאמר גו' והוא יכוננה עליון

ותיכף ומיד ההבטחה: דרך כוכב מיעקב גו' וישראל עושה חיל בגאולה האמתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

לפניכם פרק ל"ט מ"יומן תש"מ" מיום ש"ק פ' חוקת - עד יום ועש"ק פ' בלק
 היומן החל בגליון שכט ובעז"ה ימשיך להופיע כאן (כמעט) מידי שבוע
 [תודתנו נתונה לארכיון "ועד שיחות קודש" אשר הואיל לפרסם יומן זה ע"ג
 גליונו. היומן כולו יפורסם אי"ה בהוצאה החדשה של "שיחות קודש" תש"מ]
 נערך ע"י מערכת "יהי המלך" - ע"פ רשימה פרטית*, 'בלי אחריות'

1. חוקת, 1:30: בשעה 1:30 לערך נכנס כ"ק אדי"ש להתוועדות, ופתח בשיחה אי
 אודות שבת זו המברכת את י"ב תמוז, יום השייך לכלל ישראל, והמשכת הברכה ע"י תומ"צ
 בג' הקוין - תורה, עבודה וגמ"ח, וביאר שייכותם לשבת בכלל ואופן קיומם בהתוועדות
 זו.

2. שיחה ב' - ההוראה מפי חוקת: גם כשאנו מבין בשכל צריך לבוא למצב של "גאולה"
 בתוך חושך הגלות, ומתוך שמחה. בבהמשך דובר ע"ד "מיהו יהודי", על הפעולות על הזולת
 ש"ל מתוך שמחה ועל ההוראה הנלמדת מקביעות ש. ז. לכל השנים.

3. שיחה ג' - השנה מלאו מאה שנה להולדת בעל הגאולה, מעלת מסי' מאה וההוראה -
 פעולות במספר עשר בעשר כחות הנפש. אח"כ דובר אודות מזמור ק' שבתהלים, וכן ע"ד
 עריכת התוועדויות בי"ב תמוז ולקשרם בתורה, עבודה וגמ"ח, ובלמוד פרק ק'.

4. כ"ק אדי"ש אמר מאמר (כעין שיחה) "יד"ה זאת חוקת התורה".

5. שיחה ד' - שאלות בפרשיי (כ, כג), בלקוטי לוי"צ (ע' שפט) ובפרקי אבות (ספ"ה) וביאר

6. עריכת היומן נעשתה ע"פ מסי' יומנים של אנ"ש והת' אשר שהו באותה תקופה ב"בית חיינו" - 770, והעלו
 על הכתב את אשר ראו בעצמם או שמעו מאחרים, ומטבע הדברים יתכן שנפלו אי-אלו טעויות ביומנים אלו אשר
 חלקם נכתב לעיתים בצורה בלתי ברורה, ואנו מתנצלים ע"כ מראש ר"שגיאות מי בינן".

7. דיבורים ונקודות קצרות משיחותיו של כ"ק אד"ש מה"מ המובאים ביומן תורגמו בדרך-כלל ללה"ק, ולהבנת
 הדברים יש לעיין בשיחה עצמה. ציון השעות ביומן לא נעשה תמיד במדויק אלא רק בערך. המו"ל.

8. וישנה שקו"ט שלימה בנושאי-כליו של
 הרמב"ם¹⁴, האם הרמב"ם אוהו שמישיח יכול
 לבוא בשבת וכו' (כפשוטו לשונו), או שלא
 התכוון לזה.

9. אמנם, כאשר ישאלו יהודי אם איכפת לו
 שמישיח יבוא בשבת ותהי' לו קושיא, העיקר
 שיבוא "מיד", הרי כל יהודי - באם הוא רק
 חכם ומתנהג באופן ד"עם חכם ונבוון¹⁵ -
 יענה, שמוותר (על הקושיא) העיקר שמישיח
 יבוא "מיד" ("גלייד")!

10. ובפרט לפי פסק דין הרמב"ם¹⁶ "ישראל
 עושין תשובה ומיד הן נגאלין" - והרי
 הרמב"ם לא אומר שבשבת יש להמתין
 למוצ"ש ואינו מחלק בין שבת ליום אחר, אלא
 גם בשבת כאשר עושים תשובה - ששבת הרי
 ענינה תשובה (שבת אותיות תשב¹⁷) -
 יקויים פסק הרמב"ם "מיד הן נגאלין"!

11. ואזי בא אליהו הנביא זכור לטוב, וכפי
 שכתוב בסוף מסכת סוטה¹⁸ (בשם רפב"י)
 שלא רק אליהו זכור לטוב מגיע אלא איתו
 מגיעים כל הענינים שיפעל, אשר אחד מהם
 הוא תחיית המתים, היינו קיום היעוד "הקיצו
 ורננו שוכני עפר"¹⁹.

12. ד. ולכאורה, הרי מביאת המשיח עד
 לתחיית המתים צריכים לעבור ארבעים

13. וא"כ בודאי צריך כבר להתקיים ה"נגאלין
 מיד" - מיד בשבת זו!

14. והגם שישנה הטענה: כיצד יכולה לבוא
 הגאולה לבוא עכשיו ביום השבת⁷ - בגלל
 השקו"ט אם בשבת יכולים להתוסף נכסים
 חדשים⁸, ובענינו - ה"רכוש גדול",

15. אבל שקו"ט זו אינה נוגעת לו - הוא
 רוצה את משיח "מיד", ומשיח אכן בא "מיד",
 למרות שנמצאים ביום השבת.

16. וכאשר קוראים עכשיו בתורה (בתפלת
 מנחה) את הענין של פנחס - "פנחס זה
 אליהו"⁹, ממשיכים את הענין דאליהו מבשר
 הגאולה¹⁰, כי הקריאה בתורה היא "כבן קטן
 הקורא לאביו"¹¹, שע"י ממשך הקב"ה את
 הענין שקוראים בתורה, ובנידון-דין - הענין
 דפנחס זה אליהו מבשר הגאולה.

17. והגם שישנה שקו"ט אם אליהו⁷ ועד"ז
 משיח בן דוד יכול לבוא בשבת - הרי שזו
 תהי' אחת מהקושיות והאיבעיות שאליהו
 יתראם כאשר הוא יבוא¹².

18. הרמב"ם פוסק¹³ ש"האומר הריני נזיר
 ביום שבן דוד בא בו כו' אם בשבת או ביו"ט
 נדר, אותה שבת או אותו יו"ט מותר, מכאן
 ואילך אסור לעולם שהדבר ספק אם יבוא
 בשבת או ביו"ט".

(7) ראה עירובין מג, ב. פסחים יג, א. ירושלמי פסחים

פ"א ה"ו. תוד"ה האי תנא - עירובין שם. יפה עינים

לפסחים שם.

(8) ראה רמב"ם הל' שבת פכ"ג ה"ב ואילך. ובסוף הל'

מכירה טושוע' חו"מ סו"ס רלה. שו"ע אדה"ז הל' שבת

ס"י שו"ס ד, ו. ס"י שלט ס"ה. וראה שד"ח (כרך ט)

שו"ת דברי חכמים ספ"א.

(9) תיב"ע וא"ו, ית. פרדר"ג פמ"ז. זח"ב קצ, סע"א.

רע"מ פנחס רטו, א. יל"ש ר"פ פנחס. רש"י ד"ה לאו מר

כהן - ב"מ קיד, ב.

(10) ראה רש"י בחוקתי כו, מב. תיב"ע ויל"ש שם.

רמב"ם הל' מלכים פ"ב ה"ב. ועוד.

(11) תניא ספ"ז.

(12) ראה גם לקו"ש ח"א ע' 272.

(13) הל' נזירות פ"ד ה"א ובנו"כ שם.

(14) לחם משנה וכסף משנה ועוד על הרמב"ם שם.

(15) דברים ד, ו.

(16) הל' תשובה פ"א ה"ה.

(17) אגה"ת ספ"י (צט, ב). וראה תורת נתן להרר"ש

בסופו. יפ"ת לבר' ספכ"ב.

(18) לפי כמה גירסאות - ראה "שינויי נוסחאות"

למשניות סוף סוטה.

(19) ישע"י כו, יט.

לפנינו ב' אגרות קודש
מכ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א
מתאריכים הסמוכים לשבת זו
(ככל הידוע לא פורסמו עד עתה)

- העתקה -

ב"ה. כ"ד סיון תשי"א, ברוקלין

שלום וברכה!

בעתו קבלתי מכ', ונטצערתי לקרוא אשר מתעסק הוא שלא במקצוע שלו, היינו שנהנה הוא מיגיע כפיו אף שבטח יוכל להשתמש בכשרונותיו בשדה החינוך אשר זה אחד מהענינים שאה"ק ת"ו זקוקה לזה ביותר ותקותי אשר אפשר כבר נכנס לשרדה החינוך ואם עדיין לא - הנה עכ"פ ישתדל בזה עתה.

כן קבלתי הפ"נ בעד אמו תחי' ולכשאהי' על ציון כ"ק מו"ה אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע אזכירה לרפואה קרובה ובטח יעורר ר"ר עלי' והשי"ת ימלא את בקשתו. כן קבלתי הפ"נ בעד מר.. בבקשת ברכה עבור בנו.. וגם אותו אזכיר על ציון כ"ק מו"ה אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע, להתעוררות רחמים רבים, ובטח יסבירו לו שאין זה פוטרו מלעשות כל מה שבידו הוא ואדרבה מחויב הוא לעשות השתדלות יתרה מכיון שכ"ק מו"ה אדמו"ר מתערב בזה ג"כ.

- מצילום המכתב (קטע) -

ב"ה. פרשת עלי באר ענו לה ה'תש"ב
שנת המאתיים להסתלקות הילולא של הבעל שם טוב ז"ל
ברוקלין, נ. י.

שנה²⁰?

וידוע ההסבר בזה, משאלת הגמ'²¹ כיצד ידעו להקריב את הקרבנות וכיו"ב כשיבוא משיח, ועונה הגמ': "אהרן ובניו ומשה עמהם".

וכמדובר כמ"²² הביאור בזה, שישנם כמה דרגות בתחיית המתים, והיו כאלו שיקומו מוקדם יותר וכו'.

ועוד והוא העיקר - ע"ד מה שכבר ה' לעולמים (אצל בני' במדבר), שארבעים יום הפכו להיות ארבעים שנה²³ - עד"ז יכולים ארבעים שנה להיות ארבעים יום, ועד"ז מארבעים יום להיות ארבעים שעות, ומארבעים שעות (במובן של שעה - שישים דקות בשעון) להיות ארבעים רגעים,

ובפרט שזה קשור עם הפצת המעינות שמעי'ן מטהר בטפה אחת מה שמקוה מטהר בארבעים סאה²⁴.

ה. ההוראה מכך שמשח יכול לבוא מיד ולאחמ"כ גם תחיית המתים תהי' מיד:

אל לו לחשוב, דמכיון שמשח לא יכול לבוא עכשיו (בשבת) ויש לו זמן עד מוצאי

שבת לאחרי הבדלה, במילא בינתיים הוא ילך לישון, שהרי "שינה בשבת תענוג"²⁵...

אומרים לו שאכן "שינה בשבת תענוג", אבל משיח יכול לבוא "מיד", ובמילא - עליו להתחיל להתכונן לזה מיד, החל מפעולה כבר בשבת [וכמובן לא דבר האסור בשבת, שהרי אין זה ה"מעשינו ועבודתינו"²⁶ שיכריעו את עצמו "ואת כל העולם כולו"²⁷ (כמובן מזה גופא שאסור לעשות א"ז בשבת), אבל כבר בשבת עושים פעולות המותרות בשבת], ובפרט כשעומדים בשבת המסיימת את השבוע דג' תמוז, והשבת שמברכת את י"ב-י"ג תמוז.

ועוד בזמן הגלות מצויים "ביד רמה"²⁸, ו"לכל בני ישראל ה' אור במושבותם"²⁹,

ועליו לדעת שכל פעולה יכולה להוסיף בזה, שאפילו "עשה מצוה אחת הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה"²⁷,

ותבוא הגאולה האמיתית והשלימה, ויקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר", ובעל המאסר והגאולה בתוכם ובראשונן, במהרה בימינו ממש.

ה"א. (20) זח"א קלט, א. וראה ג"כ שם קלד, א. (21) יומא ה, ב. וראה תוד"ה אחד - פסחים קיד, ב. שד"ח (כללים וד"ח) בערך מצות אם בטלות. (22) ראה לקו"ש ח"ב ע' 518. ח"ו ע' 294 בהע'. וראה תשובות וביאורים ס' יא ע' 56 ועוד. (23) שלח יד, לד. (24) מקוואות פ"א מ"ז. רמב"ם הלכ' מיקוואות פ"ט ה"א. (25) ס' קול יעקב. ילקוט ראובני עה"פ ואתחנן ד, יט. (26) תניא רפ"ז. (27) רמב"ם הל' תשובה פ"ג ה"ד. (28) בשלח יד, ח. (29) בא ג' כג.

מדור זה מוקדש לעילוי נשמת פאולין רות בת ר' יצחק ע"ה - נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תש"ס ולע"נ אורי אהרן יואל בן יוסף ארי' לייב ז"ל - נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב ולזכות משפחתם שיחיו

רק בקבלת עול אפשר "לתפוס" את הנשיא

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"*

א. על הפסוק 'וישלח ישראל מלאכים גו' אומר רש"י "כי הנשיא הוא הכל".
הענין ד"הנשיא הוא הכל" (שדובר באריכות בתחילת השיחה²), הוא גם בנוגע לנשיא דורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר, אשר "שמו אשר יקראו לו" בלשון-הקודש הוא - "נשיא".
וכך קוראים לו כולם, אפילו אלו שעדיין אינם מתנהגים לפי הוראותיו³, ופיהם מעיד עליהם. ולכן יש לקיים את כל הוראותיו - שהרי הוא הנשיא ו"הנשיא הוא הכל".
ב. במילא, גם כאשר ישנם שאלות על הנשיא ועל דבריו, יש לידע שכאשר מדברים על שאלות ונשיא - אין פלא כלל שיש שאלות, מאחר ו"הנשיא הוא הכל", וישנו כלל בספרי החקירה⁴ ש"הכל" הוא גדול מה"חלק".
[באם יאמרו ל"עמא דבר" ש"הכל" זה יותר מ"חלק", הרי יסתכל על הדובר כעל אדם לא נורמלי, משום שבא לומר לו דבר הכי פשוט; אבל לחכמת החקירה יש טבע ותכונה לעשות מדברים הכי פשוטים סגנון ונוסח של כלל ולומר שהם מושכלות ראשונות... ובמילא עושים גם מזה כלל - ש"הכל" גדול מה"חלק"]

וכיון ש(היחיד) הוא רק חלק (מהנשיא) - אין פלא כלל שאינו מבין את הנשיא שהוא "הכל"!
איך יכול "חלק" להבין "הכל"?

הפלא הוא שה"חלק" מבין משהו מ"הכל", שהרי "כשאתה תופס במקצת (או בחלק, כשתי הגרסאות בזה) מן העצם אתה תופס בכולו"⁵, כלומר, שחלק מהעצם הוא בדיוק כמו העצם עצמו - וא"כ היתכן שהוא יבין בו (גם בחלק) משהו?

ג. ועל-דרך "הנשיא" שלמעלה - מלך מלכי המלכים הקב"ה:

רק על המצב בהוה אלא בוחנים כיצד זה ימשך וישתלשל בעתיד, היינו, לאיזה כיוון זה ילך: אם מצבו בהוה אינו טוב אך הוא מוביל לדבר טוב - מתחשבים בדבר שאליו הוא מוביל. ואם במצבו העכשוי הוא טוב, אך מוביל למצב לא טוב - גם כאן מתחשבים בדבר שאליו מוביל ועל-דרך-זה בנידון-דידן: רואים בפועל לאן מובילה הגישה של ויתור לערבים, ואפילו אם ישלו את עצמם שבינתיים זה שלום - "שלום עכשיו" - אין זה משנה, היות ורואים שזה מוביל לכיוון בלתי-רצוי, כי כוונתם אינה לשלום אלא לשלח את כל היהודים מארץ ישראל, כנזכר לעיל¹.

ג. מיהו הבוחן כיצד לנהוג בכל מצב ובכל ענין שיש בו ספק - הרי זה משה רבינו, דהיינו תורת משה - השולחן-ערוך³.

וכפי שהי' אצל המרגלים, כאשר טענו "עז העם היושב בארץ", הוצרכו לגשת למשה רבינו ולראות מה אומר משה ותורת משה.

זאת-אומרת, גם אם עורכים חשבונות ע"פ שכל ש"עז העם היושב בארץ" ומצד צדק ויושר וכו' יש לוותר לערבים - יש לפתוח את השולחן-ערוך הישן שמשה רבינו קיבלו מהקב"ה, והוא נצחי והוראותיו נצחיים בכל הזמנים, ולראות מה אומר השולחן-ערוך בענין זה.

[. . .] ומהמשך הסיפור בתורה אודות המרגלים - יש ללמוד הוראה נצחית גם לטענות של "שלום עכשיו" בימינו, כמדובר לעיל בארוכה.

והיות ש"התורה היא נצחית"⁴ ("דבר אלוקינו יקום לעולם"⁵) ובאופן של "פעולה נמשכת", ו"תורת חיים" - הרי היא נותנת הוראות כיצד להתנהג בחיים לעולמי-עד.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ שלח ה'תש"מ - בלתי מוגה)

(3) כמדובר לפנ"ז בהתוועדות ("שיחות קודש" תש"מ (4) תניא רפ"ז.
ח"ג ע' 386 ס"ל וסל"ב). (5) ישע"י מ, ח.

המשך מעמוד 12:

שלום וברכה!

. . האמתלאות שכותב כטעם לתסבוכת בעיני הבני' - מה תועלת בכ"ז? האם יתוסף מה בכחב"ד מכל תירוצים אלו? [איפוא היו נמצאים עתה כל תושבי כחב"ד באם היו שמים לב לתירוצים?]

ההשתדלות ע"ד אלו שלמדו לפנים בבי"ס שבכחב"ד - מובן שנכונה במאד היא בכלל. בפרט תוכן ההשתדלות - תלוי' כמובן במהותו של כאו"א מהם עתה.

* מובאת בזה בעריכה מחודשת בהוספת מ"מ בשוה"ג המו"ל.
(1) פרשתנו כא, כא.
(2) סעיפים מא; נה ואילך (שיחות קודש"י תשמ"א ח"ד ע' 33, 45 ואילך). וראה בכ"ז גם בלקו"ש ח"ג ע' 131 ואילך.
(3) ראה לקו"ש ח"ד ע' 1062 (בנוגע ל"לולב"), ושם ע' 1064 - ההוראה מזה, שגם יהודי כזה מרגיש שזהו חיותו.
(4) ראה שער כוונת הפרקים (לר"י חר"י) למו"י ח"א פט"ו.
(5) כשי"ט (הוצאת קה"ת) הוספות ס"י קטו. ובהערה 122 שם. ושי"ט.

רואים בפועל לאן מובילה הגישה של ויתור לערבים

א. [. . .] ולא¹ כדעת הטועים, החושבים שהטרור החל לאחרונה – זהו שקר גמור! הטרור נמשך כבר לצערנו מדי חדש בחדשו מאז מלחמת ששת הימים, היות וכאשר הערבים נוכחו לדעת שהיהודים מפחדים ושולחים שלוחים שרוצים לוותר – הם קיבלו תוקף!

וכך הלאה: בכל פעם שהיהודים כבשו משהו מהערבים – רדפו יהודים אחרי הגויים באומרם שרוצים למסור מה שכבשו, רוצים שלום ו"צדק ויושר"... וכל פעם זה נתן יותר תוקף וחיזוק לערבים, עד שהגיע מצב שהרגו יהודי, בחור-ישיבה, במרכז העיר חברון!

ומאז לא מרשים לתפוס את מבצעי הרצח, כדי לא להכעיס את הערבים וכדי לעשות אתם "שלום", וזה גרם שהערבים יתחזקו יותר, כי מבחינים שהיהודים פוחדים מהם – ואכן לאחר-מכן הרגו ששה יהודים ופצעו כמה נוספים.

ואחר-כך, כשהיהודים התנגשו עם שני ערבים – נהי' רעש, ושולחו עשרות שוטרים כדי לחפש את היהודים, ופירסמו זאת כדי שכל הגויים יידעו שכך נוהגים.

– מה שמחפשים את אלה שעשו זאת, כך אמנם צריך להיות; אך מה שמתפארים ברעש גדול שעושים הכל בכדי למצוא את אלה שהתחילו עם הערבים – הרי זה מבליט לערבים שכאשר הם פוגעים ביהודים לא עשו מזה ענין כל-כך גדול, ובמילא מבינים שהסיבה היא כי לא רוצים לעשות מכך רעש, וזה גורם שיפגעו עוד, רחמנא-ליצלן.

ב. מהאמור לעיל¹ מובן כיצד "שלום עכשיו" מביא סכנה ממש על היהודים ועל ארץ ישראל, רחמנא-ליצלן.

למרות זאת – ממשכים הלאה לדרוש למסור עוד שטחים לערבים, תמורת פיסת נייר אשר עלי' כתוב שעושים "שלום", ולא מסתפקים בשטחים הרבים שכבר נתנו להם, שבהם ישנו נפט שזקוקים לו ומסירתו החלישה את הבטחון ועוד ענינים, רח"ל.

וכל זה עושים בטענה שבתמורה מקבלים "שלום עכשיו", וכיון שהיהודים הם "עם חכם ונבון"² – בודאי יסתדרו בשלימות ללא הנפט וללא שטחי-הבטחון וכו'.

כאמור, זו אשלייה הכי גדולה שתמורת הויתורים מקבלים שלום – הרי רואים בפועל מה כוונת הערבים!

אפילו אם נאמר שמקבלים תמורת זה שלום אמיתי לפי-שעה – כפי שטוענים "שלום עכשיו" (המציאות היא ודאי לא כך, כנ"ל) – הרי ידוע, שכאשר מדברים על דבר הנמשך, לא מסתכלים

(1) חלקה הראשון של שיחה זו נדפס בגליון שסו (2) ואתחנן ד, ו. (ש"פ שלה).

אי אפשר ("ס'איז ניט שייד") להבין ולהשיג משהו מחכמתו ורצונו של הקב"ה, מאחר ו"חכמתו ורצונו של הקב"ה והקב"ה בכבודו ובעצמו כולא חד"⁶, ובמילא אין פלא כלל כשלא מבינים את "חכמתו ורצונו של הקב"ה".

הפלא הוא, כאשר כן מבינים משהו בתורה ומצוות ("חכמתו ורצונו של הקב"ה").

וכמבואר עה"פ⁷ "זאת חוקת התורה", שכל התורה והמצוות הם בבחי' "חוקה"⁸, למעלה מהבנה והשגה, ואפילו כשמבינים משהו הרי זה רק חלק ומקצת מכל הענין.

ד. [. . .] ועד"ז גם בנוגע לעניננו:

נשיא דורנו "הוא הכל", ולכן לא שייך שישיוגו אותו בהבנה והשגה; אפשר להבין "חלק" ממנו בלבד, אבל כיון ש"הוא הכל" מבינים רק את החיצוניות ממנו.

וההוראה מזה:

כיון שלא שייך להבין את "הנשיא הוא הכל", לכן יש "לתפוס" אותו בקבלת-עול דוקא, עם רעותא-דליבא.

ובפשטות: מה שנשיא דורנו צויה לעשות – יש לעשות, אפילו אם לא מבינים זאת ע"פ שכל, הבנה והשגה, ודוקא עי"ז תופסים את "הנשיא הוא הכל", כנ"ל.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ חוקת ה'תשמ"א - בלתי מוגה)

(8) ראה ד"ה הוי לי בעוזרי תרפי"ז פי"ג (סה"מ תרפי"ז עי' רג). וראה לקויש חי"ח עי' 130.

(6) תנאי פי"ד (ח, א). (7) ריש פרשתנו.

הקשר דפרשת "חוקת" לזמן הגאולה

. . . ויש להוסיף ולקשר עם פרשת השבוע – פרשת חוקת:

"חוקת" – הו"ע שלמעלה מטעם ודעת, ושייכותו להגאולה – ע"פ מארז"ל¹ "שלשה באין בהיסח הדעת . . . משיח מציאה"², שהפירוש ד"היסח הדעת"³, הוא, "למעלה מבחי' הדעת"⁴, היינו, שהדעת בזמן הזה אינו בערך כלל להדעת שיתגלה בביאת משיח צדקנו, כשיקויים היעוד "מלאה הארץ דעה את ה"⁵, "כולם ידעו אותי"⁶.

ועד"ז בנוגע לזמן הגאולה שצ"ל באופן שלמעלה מטעם ודעת – דילוג על כל החשבונות

מהרה תצמיח" – תפלה ובקשה, שהיא גם מלשון הבטחה. (4) אגה"ק ס"ד. (5) ישע"י יא, ט. וראה רמב"ם הל' מלכים בסופן. (6) ירמי' לא, לג.

(1) סנהדרין צו, א. (2) ולהעיר ממש"נ (תהלים פט, כא) "מצאתי דוד עבדי" – שביאת דוד מלכא משיחא היא באופן של מציאה. (3) שבודאי אינו כפשוטו, שהרי "אחכה לו בכל יום שיבוא", ומבקשים ג"פ ביום "ותחזינה עינינו בשובך לציון", ובימות החול מבקשים גם "את צמח דוד עבדך

הכנות מתאימות ל"ב-י"ג תמוז

ולסיים בענין מעשה, והרי המעשה הוא העיקר¹, ו"מפקחין על צרכי ציבור בשבת"²:

יש לערוך ע"ד ההכנות המתאימות לחגיגות ימי הגאולה י"ב-י"ג תמוז בכל מקום ומקום, כולל ובמיוחד – קבלת החלטות טובות להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בכל עניני יהדות, תורה ומצוותי, ובפרט בהפצת המעיינות חוצה, ומתחיל מההוספה בשיעורי תורה ברבים (ובפרט בתורתו של בעל הגאולה) באופן ד"עשרה שיושבים ועוסקים בתורה³ (כמודגש בהמאמר (והמכתב) דבעל הגאולה לחגיגת י"ב תמוז הראשונה שבודאי ילמדוהו), כמדובר בארוכה בתקופה האחרונה.

ויה"ד שהדיבור וההחלטה טובה בקשר לגאולת י"ב-י"ג תמוז תמהר ותזדזז ותביא בפועל ממש ותיכף ומיד את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו – ועד שביום הש"ק זה נגאלים כל בני, "בנערינו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו"⁴, ו"קהל גדול ישובו הנה"⁵, לארצינו הקדושה, ארץ עשר אומות, לירושלים עיר הקודש ולבית המקדש⁶, ומראים באצבע "זאת חוקת התורה", הנה אותיות החקיקה דעשרת הדיברות שבלוחות הראשונים כפי שהם בשלימותן⁷, והנה ה"פרה אדומה" ה"עשירית" (ש)יעשה מלך המשיח, מהרה יגלה אכ"ר⁸.

(משיחת ש"פ חוקת, ז' תמוז ה'תש"נ - מוגה)

- 1) אבות פ"א מ"ז.
- 2) ראה שבת קנ, א. ו"ט.
- 3) אבות פ"ג מ"ו.
- 4) בא י"ד, ט.
- 5) ירמ' לא, ז.
- 6) להעיר מהשייכות לפרקי אבות שלומדים בשבת זו
- 7) כיון שנמצאים בארבעים יום הראשונים (שהלוחות הראשונות בשלימות) – "הראשונים ברצון" (ראה קונטרס משיחות ש"פ שלח ס"ד).
- 8) רמב"ם הל' פרה אדומה ספ"ג. ראה בארוכה לקו"ש חכ"ח ע' 131 ואילך.

חיזוק האמונה בביאת המשיח והצפי' לביאתו

ההוראה מהאמור לעיל בנוגע למעשה בפועל:

. . יש להדגיש ביתר שאת וביתר עוז ע"ד חיזוק האמונה בביאת המשיח והצפי' לביאתו, "אחכה לו בכל יום שיבוא", כולל ובמיוחד – ע"י לימוד התורה בעניני הגאולה, החל מפרשת השבוע, וכן בספר הי"ד להרמב"ם – בשני פרקים האחרונים הנקראים בשם "הלכות (מלכים ומלחמות ו)מלך המשיח", אשר, הלימוד בענינים אלו הוא באופן ד"כל העוסק בו' כאילו כו' ועי"ז ממהרים ומזרזים ופועלים תיכף בפועל ממש.

ועוד וג"ז עיקר – להוסיף בכל הפעולות דהפצת המעיינות חוצה (שבזה תלוי' ביאת משיח צדקנו . .) החל מלימוד תורתו של בעל הגאולה מאמריו ושיחותיו, ובפרט אלא שיצאו לאור לאחרונה שיש בהם המעלה ד"חדשים" ממש, בתוככי כל הפעולות דהפצת התורה והיהדות והמעיינות חוצה . .

(קטעים משיחות ש"פ חוקת-בלק, י"ב תמוז, ה'תשמ"ט - מוגה)

שע"פ טעם ודעת, כמודגש בהגאולה דחג הפסח (שגם בו נאמר "זאת חוקת הפסח"⁷) שהקב"ה "דילג על הקץ"⁸, ומה גם שכבר היתה צריכה להיות הגאולה אפילו מצד החשבונות והקיצין שהרי לפני ריבוי שנים כבר "כלו כל הקיצין"⁹, ועד עכשיו כבר סיימו כל עניני העבודה, כולל גם "צחצוח הכפתורים"¹⁰, כדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו¹¹.

ובפרט לאחר עבודתם של ישראל באופן של "חוקת", "בחוקותי תלכו"¹², דקאי על העבודה דמסירת-נפש שלמעלה מטו"ד, כמודגש גם ב"מעשינו ועבודתינו", מעשה ועבודה דדורנו זה, כדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר שהעבודה של דור זה היא באופן של **מסירת-נפש**.

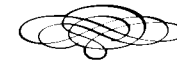
[ולהעיר שבה נכלל גם מס"נ באופן דנשמות בגופים, כמ"ש בפרשתנו¹³ "ונתן עליו מים חיים אל כלי", באופן של התלבשות בכלים דוקא. וענינו בעבודה – הפצת התורה, שנקראת "מים חיים", באופן שנמשכת לכל בני, כהנים לויים וישראלים, ר"ת כלי¹⁴, כדרכו של אהרן, "אוהב שלום ורודף שלום אוהב את הבריות ומקרבן לתורה"¹⁵, שע"ז זוכים לקיום היעוד¹⁶ "והי' ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלים חצים וגו'"].

ומכל זה מובן שייכותה של הגאולה לזמן זה – זמן מוכשר, טהור וקדוש להגאולה האמיתית והשלימה, כולל גם שמהפכים ומשנים השם דגלות לגאולה, ע"י המשכת האל"ף, אלופו של עולם, שאז נעשה מ"גולה" "גאולה"¹⁷.

והעיקר – שתבוא הגאולה תיכף ומיד ממש ובפועל ממש, ככל הפירושים ד"ממש", כולל גם מלשון מישוש בידים, בגשמייות ממש, ביש הנברא שמתאחד עם יש האמיתי¹⁸.

(משיחת ש"פ חוקת, ז' תמוז ה'תש"נ - בלתי מוגה)

- 7) בא יב, מג.
- 8) ראה פס"פ ה' החודש ז'. ועוד.
- 9) סנהדרין צז, ב.
- 10) להעיר, שענינם של "כפתורים" הוא לחבר שני צדדי הבגד באופן שצד הימין גובר על צד השמאל, ועי"ז נעשה גם הבירור דצד השמאל – ע"ד ובזוגמת הבירור ד"כלאים" שהם מצוה (בציצית וב)בגדי כהונה, בבית המקדש.
- 11) שיחת שמח"ת תרפ"ט.
- 12) ר"פ בחוקותי.
- 13) יט, יז.
- 14) דעת זקנים מבעלי התוספות עה"פ.
- 15) אבות פ"א מ"ב.
- 16) זכר' יד, ת.
- 17) ראה ויק"ר ספ"ב. לקו"ת בהעלותך לה, ג. ובכ"מ.
- 18) ראה ביאורו"ז לאדהאמ"צ בשלח מג, ג. ועוד.

בידך להקדיש מדור זה לזכות קרוביך למשך שנה שלימה!

פרטים בטלפונים: ארצות הברית – 778-6670 (718). ארץ הקודש – 0823-873 (04)